תפ (ב"ש) 13-07-21

בית

ת"פ 24413-07-21 מדינת ישראל נ' אבואלגיעאן

לפני **כבוד השופטת טל לחיאני שהם**

בעניין: **המאשימה** **מדינת ישראל**
ע"י ב"כ עו"ד חיים שוויצר

נגד

הנאשם **יעקוב אבואלגיעאן**
ע"י ב"כ עו"ד אבי חימי ועו"ד משה וייס

חקיקה שאוזכרה:

חוק העונשין, תשל"ז-1977: סע' 40ב, 40ג(א), 40ד, 111, 114(א), 114(ג), ד'

פקודת המסחר עם האויב

גזר דין

(מותר לפרסום)

כתב אישום

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירה של מגע עם סוכן חוץ לפי **סעיף 114(א) לחוק העונשין תשל"ז-1977** (להלן: "**החוק**") ובעבירה של מסירת ידיעה לאויב לפי **סעיף 111 (חלופה ראשונה) לחוק.**

--- סוף עמוד 1 ---

מהחלק הכללי לכתב האישום המתוקן עולה כי איראן היא מדינת אויב וככזו, נאסר על קיום כל קשר בין ישראלים עם איראן או יחידים מאיראן בכל הנוגע לקשרי מסחר, על פי הוראות **פקודת המסחר עם האויב, 1939** (להלן: "**הפקודה**"). כמו כן, איראן נמצאת במצב מלחמה עם ישראל.

בשנים האחרונות ניכרת מגמה מצד גורמי מודיעין באיראן, לנסות ולגייס סוכנים בישראל מתחומים מגוונים ובין היתר, כאלה הנגישים לעמדות מפתח במדינה ובהעדפה להפעלת סוכנים אלו על ידי "מפעיל קדמי" מטעמם, שאינו גורם מודיעין איראני לרוב דובר ערבית ובעל תחום עיסוק המאפשר לו תנועה בעולם כגון עסקים או עיתונות. הוא זה שיוצר קשר ראשוני – בכסות תמימה – מגייס את הסוכנים, נמצא עימם בקשר, מקבל מהם מידע ומעבירו הלאה.

הנאשם הוא איש עסקים אשר משנת 2019 לערך, עסק בשותפות עם אנשי עסקים ישראלים אחרים בניסיון לקדם עסקאות עם מדינות שונות באזור המזרח התיכון.

החל מסוף שנת 2019 לערך ועד למועד הגשת כתב האישום, נאסרה יציאתו של הנאשם מתחומי מדינת ישראל על פי צו בית משפט בהליך אזרחי.

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי במועד שאינו ידוע למאשימה בשנת 2019, במסגרת קשרים עסקיים של הנאשם, נוצר קשר בין הנאשם ובין אדם בשם ח'יידר, אשר מסר לנאשם כי הוא אזרח עיראקי המתגורר בתורכיה ובעיראק (להלן: "**ח'יידר**"). הנאשם וח'יידר היו בקשר טלפוני והתכתבויות באמצעות הוואטסאפ.

הקשר החל על רקע עסקי והנאשם ביקש לנצל הזדמנויות עסקיות שח"יידר טען בפניו כי יוכל לסייע בקידומן, בין היתר, מול בכירים בממשל העיראקי. בין השאר, הנאשם וח"יידר שוחחו על קידום עסקאות כפי שתואר בחלק הכללי ועסקים נוספים.

סמוך לתחילת שנת 2020, החלו הנאשם וח"יידר לשוחח ביניהם גם על נושאים פוליטיים.

סמוך לאחר מכן, לקראת הבחירות שהיו בישראל, הצטרף הנאשם לרשימת תל"מ ופרסם בעמוד הפייסבוק שלו תמונות עם בחירים בתל"מ ובכחול לבן, בניהם בוגי יעלון ובני גנץ. בעקבות פרסומים אלו, בשיחות עם ח"יידר, פיאר הנאשם את עצמו וטען כי הוא נמנה בין מקבלי ההחלטות במדינה.

סמוך לאחר מכן, פנה ח"יידר לנאשם והודיע לו כי יש אנשים המתעניינים בו. בתחילה ח"יידר אמר לנאשם כי מדובר באנשים בכירים מעיראק ובהמשך גילה לנאשם כי מדובר באנשים מטהראן (להלן: "**האיראנים**") וכי הם מבקשים לפגוש בנאשם.

--- סוף עמוד 2 ---

בקשר ביניהם ולאורך הזמן, הנאשם וח"יידר לא העלו על הכתב חלק ניכר מהשיחות ביניהם אלא דיברו באמצעות הוואטסאפ.

הנאשם המשיך להציג עצמו בפני ח"יידר כאדם הבקיא במתרחש במדינה וכי הוא חבר קבינט שבידיו מידע רב. בין השאר, הציג הנאשם בפני ח"יידר כי בידו מידע מתי מתרחשות תקיפות צה"ל בחו"ל וכן, מידע על החלטות של ממשלת ארצות הברית. באחת השיחות, אמר הנאשם לח"יידר כי מדינת ישראל עתידה לבצע פעולת תקיפה בקרוב ובאורח מקרי הפעולה אכן התרחשה בסמוך לכך.

במספר מועדים שחלקם ידועים למאשימה ובמהלך תקופה זו, מסר הנאשם לח"יידר מידע שנודע לו בישראל, אודות פעילותם של כוחות הביטחון בישראל, פעילותו של שר הביטחון בני גנץ ועסקאות

צבאיות שנעשו בין ישראל לארצות הברית ועוד. הנאשם עשה כן על מנת להעלות את ערכו בעיני האיראנים ולקבל תמורה עבור המידע שמסר.

הנאשם עשה כן על מנת לגרום לאיראנים, אזרחי מדינת אויב, לרצות לקבל ממנו מידע ולשלם עבורו.

במהלך הקשר בין הנאשם לח'יידר, החל ממועד שאינו ידוע למאשימה אך סמוך לחודש אוגוסט 2020, ניסו השניים לתאם מפגש במדינה אחרת עם האיראנים וזאת בהסכמת הנאשם ובעידודו, בין היתר בעיראק, ירדן, תורכיה ומדינות אחרות אך ללא הצלחה, בשל מגפת הקורונה שהקשתה על יציאה וכניסה למדינות שונות, ובשל איסור כניסת האיראנים לתורכיה כפי שח'יידר מסר לנאשם.

בין היתר בתאריכים 24.10.20-25.10.20 הודיע הנאשם לח'יידר כי שר הביטחון בני גנץ, אשר כונה בתכתובות "הבחור שאצלנו", חזר מאמריקה וסיכם על מכירה וקניה מהאמירויות. בנוסף, הנאשם הודיע בשיחה, כי ישמע עוד דברים חדשים בימים הקרובים וסיפר על מפגשים בין ישראל, סעודיה והאמירויות. במהלך שיחה זו, הודיע ח'יידר לנאשם, כי דיווח הלאה את מה שסיפר לו הנאשם וכי התבקש לפנות אליו ולבקש ממנו דיווח אודות מיקומו העדכני של שר הביטחון. הנאשם לא המשיך לשוחח על העניין בכתב משום שהדבר מסוכן וכתב לח'יידר כי הם חייבים לתאם את אופן ביצוע השיחה בצורה אחרת.

בתאריך 01.10.20 שלח הנאשם צילום של דרכונו הישראלי לח'יידר לבקשתו של האחרון.

ביום 02.11.20 הודיע ח'יידר לנאשם כי לא ניתן להיפגש בתורכיה עם האיראנים משום שתורכיה לא מכניסה איראנים לשטחה והציע לנאשם להמליץ על מקום מפגש במדינה אחרת. מספר ימים לאחר מכן, הציע הנאשם להיפגש ביוון, אך בתגובה, לאחר מספר ימים הציע ח'יידר את לבנון או עיראק אולם הנאשם לא הסכים לכך.

--- סוף עמוד 3 ---

בשלב מאוחר יותר, כשהשניים ניסו לתאם ביניהם מפגש בדובאי, הודיע ח"יידר לנאשם כי בקשתו לויזה לדובאי סורבה וביקש את סיועו מול השב"כ. הנאשם הבטיח לח"יידר כי יסייע לו ועל כן ח"יידר שלח את צילום דרכונו לנאשם. הנאשם לא עשה דבר בנוגע לכך.

הנאשם וח"יידר המשיכו להיות בקשר והנאשם המשיך לעדכן את ח"יידר בידיעות שונות אודות התנהלות כוחות הביטחון והממשלה שחלקן נמסרו בעל פה. במהלך חודשים נובמבר 2020 – ינואר 2021 עדכן הנאשם את ח"יידר כי מתקיימת כעת ישיבה דחופה וכי יש איזו בעיה, אך ביקש שלא לעדכן את האיראנים ולא למסור להם מידע על כך משום שלא קיבל תמורה. ח"יידר שכנע את הנאשם להמשיך ולעדכן אותו על מנת שיעביר את המידע לאיראנים.

בהמשך במספר התכתבויות במהלך חודש ינואר 2021 ולבקשת הנאשם, ח"יידר עדכן כי האיראנים יגיעו בקרוב לעיראק להיפגש עימו. בחודש פברואר 2021 לבקשת הנאשם, ח"יידר עדכן כי נמצא רבות בקשר עם האיראנים שהינם אנשים רציניים, אך בשל היות הנאשם עסוק כמו גם הקורונה שהקשתה על האיראנים לצאת מהמדינה, נמנע מפגש.

הנאשם וח"יידר המשיכו להיות בקשר גם לאחר מכן עד למעצרו של הנאשם. בשיחות ובקשר ביניהם לאורך הזמן, הנאשם וח"יידר דיברו בין היתר גם על נושאי מסחר.

ח"יידר הוא סוכן חוץ כהגדרתו **בסעיף 114(ג) לחוק** והנאשם ביודעין קיים מגע עימו.

הסדר הטיעון

עם סיום שמיעת פרשת התביעה, ביום 19.09.23 הוצג הסדר טיעון במסגרתו, הודה הנאשם בכתב האישום המתוקן והמאשימה הגבילה עצמה ל-12 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי המעצר. לבקשת ב"כ הנאשם, בהעדר התנגדות מצד ב"כ המאשימה, הופנה הנאשם לקבלת תסקיר שירות מבחן.

תסקיר שירות מבחן

מ**תסקיר שירות מבחן** מיום 03.03.24 עולה כי הנאשם בן 50 נשוי ואב ל- 21 ילדים, בעל עבר פלילי, כיום ומזה כ-8 חודשים עובד בחברת "בונה הנגב" בתפקיד ניהולי.

ביחס לעבירה בתיק דנן, הנאשם הודה בביצועה והביע חרטה על חוסר שיקול הדעת בכך שקיים תקשורת מול גורמים עוינים. הנאשם ציין בפני שירות המבחן כי בעקבות העבירה הנוכחית, הבין שכל חייו התנהלו סביב שקרים. משפחתו כמו גם סביבתו העסקית שקפו לו התנהלות זו, עניין שגרם לו לבושה ובדידות ומשכך החליט לערוך שינוי בחייו ולפנות מיוזמתו לטיפול פרטי שהחל בחודש ספטמבר 2023, במסגרתו הצליח לדבריו לערוך שינוי תפיסתי בחייו אם כי מבין כי נכונה לו עוד דרך טיפולית ממושכת.

--- סוף עמוד 4 ---

שירות המבחן התרשם כי בשונה מבעבר, כיום הנאשם מתייחס באופן שונה לדפוסיו המכשילים, ומביע רצון כן לשינוי דפוסים אלה במסגרת הטיפול בו נמצא. לצד זאת, שירות המבחן התרשם כי לנאשם גורמי סיכון המלווים את הנאשם.

<u>ראיות לעונש</u>

מטעם המאשימה הוגש רישומו הפלילי של הנאשם (**ת/51**).

מטעם ההגנה הוגשה חוות דעת מטעם המטפלת הפרטית של הנאשם (**נ/1**) הוגשה תעודת סיום קורס סע"ר מטעם פיקוד העורף ותמונות (**נ/2**) ומסמכים רפואיים של הנאשם, בנו ואביו (**נ/3**) והעידו מטעמו, עורכת חוות הדעת הגב' מורן דודיאן (להלן: "**עורכת חוו"ד**"), אשתו של הנאשם הגב' פידה אבואלגיעאן (להלן: "**אשת הנאשם**") ועו"ד אלעוברה סלימן.

חוות הדעת מיום 29.02.2024 (**נ/1**) נכתבה, כאמור, על ידי הגב' מורן דודיאן - עו"ס במקצועה וקרימינולוגית חברתית. מחוות דעתה עולה כי הנאשם פנה לטיפול בספטמבר 2023 לאחר הרשעתו בכתב האישום המתוקן. במהלך הטיפול בו שולב הנאשם ניכר כי היה עסוק בניהול תדמית חיובית שהינה חלק משמעותי מדפוס ההתנהגות הבעייתי של הנאשם. יחד עם זאת עורכת חווה"ד ציינה כי ככל שהטיפול העמיק, הנאשם הצליח להשיל את המסכות בהן אחז והביע נכונות לטפל בבעיותיו תוך חשיפת התמודדויות ורגשות שהתפרצו בעקבות ההליך המשפטי.

לסיום, עורכת חוו"ד התרשמה כי הנאשם מגויס להליך השיקומי ומביע מוטיבציה אותנטית להוביל שינוי בחייו ובהתייחס לעונש סברה, כי ענישה בדמות מאסר עלולה לאיין את הליך הטיפולי בו מצוי כמו גם להוביל לרגרסיה במצבו הנפשי ומשכך המליצה לאפשר לנאשם להמשיך בטיפול ולהעמיק בו בכדי שיוכל לשמר תובנות טיפוליות ולרכוש כלים נוספים שיסייעו לו להימנע מביצוע עבירות דומות בעתיד וזאת מבלי להקל ראש במעשיו.

במעמד דיון טיעונים לעונש העידה **עורכת חוו"ד** כי הנאשם פנה אליה לאחר שהורשע בתיק דנן, בשל מצוקה ולחץ שחווה כתוצאה מההליך הפלילי. עוד שיתפה כי הנאשם החל את ההליך הטיפולי בעמדה קורבנית ואחז בעיוותי חשיבה אשר הקלו על מצפונו ביחס למעשים החמורים שביצע. הנאשם התמיד בהליך וככל שחלף הזמן הצליח לצאת מהעיסוק בעצמו, לגעת בכאב וברקע שהוביל אותו לביצוע המעשים והבין את חומרתם. גם בתקופת המלחמה כשהמפגשים התקיימו ב"זום" הנאשם המשיך בטיפול על אף המאמץ שהיה כרוך בכך. כמו כן העידה כי הנאשם החליט לקחת אחריות על חייו, החל לעבוד ובמהלך המלחמה אף התנדב בפיקוד העורף. עם זאת, לנאשם נכונה עוד כברת דרך שכן מצוי בראשית הטיפול שחשוב כי ימשיכו לטובתו ולטובת החברה כולה.

--- סוף עמוד 5 ---

ביחס להמלצה טיפולית, השיבה לב"כ הנאשם, כי העבירות שביצע מקשות על הנאשם להשתלב בחברה ומשכך על הנאשם להמשיך ולהעמיק בהליך הטיפולי הקבוצתי, לצד ענישה בקהילה אשר תעניק לנאשם כלים, מהם יפיק תועלת מקסימלית לעתיד משכך אינה ממליצה על ענישה בדמות מאסר.

אשת הנאשם העידה כי היא נשואה לנאשם משנת 2010 ולהם 4 ילדים משותפים. אשת הנאשם שיתפה את בית המשפט בתקופה הקשה שעברה עליה על רקע ביצוע העבירה על ידי הנאשם - היא וילדיה סבלו מהתנהגות הנאשם וניכר כי עשתה כל שביכולתה על מנת להגן על ילדיה ולתת להם חינוך שיטיב עימם אך בשל ביצוע העבירה על ידי הנאשם והבושה הגדולה סביבה, נאלצה להוציא את ילדיהם ממסגרות החינוך, דבר שהביא עימו סבל רב למשפחה. אשת הנאשם ביקשה את רחמי בית המשפט והעידה, כי כיום רואה שהנאשם עורך שינוי אמתי בחייו.

עו"ד אלעוברה סלימאן העיד כי הכיר את הנאשם מתחילת דרכו המקצועית כעו"ד בשנת 2001 כאשר הנאשם היה איש עסקים מוכר במגזר ואף היה שותף עסקי עם אחיו ז"ל. מאז הקשר בינו ובין הנאשם ובין הנאשם למשפחתו הלך והתהדק. עוד הוסיף העד כי מכיר את הנאשם כאדם אחראי ורציני שאהב להראות למגזר ולאחרים שהוא איש עסקים גדול.

עו"ד סלימן ציין, כי הנאשם היה בעברו איש צבא ובהיותו איש עסקים מוכר, הייתה לו היכרות עם אנשי עסקים, אנשי צבא ושרים בממשלה. בתקופה האחרונה הנאשם נקלע לקשיים כלכליים ובמשך כשלוש שנים נעדר הכנסות, עניין אשר הוסתר על ידו בשל הבושה הגדולה שחש נוכח מעמדו ותדמיתו עליהם ניסה להגן בכל כוחו, עד שהגיע לביצוע העבירה בתיק דנן. עו"ד סלימן סבור, כי הנאשם לא ביצע העבירות במטרה לפגוע במדינת ישראל שהיה נאמן לה ולחוקיה. לטעמו, ההתמודדות העיקרית של הנאשם הייתה "לרדת לקרקע" וכאדם המכיר את הנאשם מעיד כי כיום, למד את הלקח וההליך דנן למעשה גילה את מצבו האמיתי של הנאשם. ביחס לעבירות שביצע, עו"ד סלימן השיב לב"כ הנאשם, כי הנאשם מודה בביצוען, הבין שעשה טעות גדולה ולא היה צריך להיות במסלול שהוביל אותו למצב בו נמצא כיום וביקש כי בית המשפט יתחשב במצבו המורכב.

<u>טיעוני הצדדים לעונש</u>

ב"כ המאשימה טען למתחם עונש הולם אשר ינוע בין 22 ל- 36 חודשי מאסר בפועל. יחד עם זאת ב"כ המאשימה הפנה לכך כי במסגרת ההסדר הגבילה עצמה המאשימה לטעון לעונש נמוך ממתחם העונש ההולם בשל שיקולים ראייתיים ומשכך עתר לגזור על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל לצד הטלת מאסר מותנה לשיקול דעת בית משפט, קנס והתחייבות שאף הם ייקבעו על ידי בית המשפט.

ב"כ המאשימה הפנה לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם וציין כי אין חולק שמידת הפגיעה בערכים אלה היא נמוכה בנסיבות המקרה הנדון. עוד הפנה ב"כ המאשימה

--- סוף עמוד 6 ---

לכך שעבירת מסירת מידע לאויב אינה כוללת במקרה דנן כוונה לפגוע בביטחון המדינה ונסיבה של ידיעה העלולה להיות לתועלת האויב, ובאשר לעבירת מגע עם סוכן חוץ אף היא אינה ברף הגבוה בשים לב כי במקרה דנן אינה באה בשילוב עם עבירות נלוות.

ביחס לנסיבות המחמירות, ב"כ המאשימה ציין מספר נקודות שלטעמו עולות ממהות העושה והמעשה. בעניין זה הפנה למעמדו של הנאשם בהיותו חבר מפלגה המקושר אף לדמויות ביטחוניות והניסיונות החוזרים ונשנים לקיום מפגש עם הגורמים האיראניים הגם שאלה לא יצאו אל הפועל. עוד הפנה לקשר של הנאשם לצבא שהינו גורם לחומרה תוך שהפנה ל**ע"פ 1803/08 דוד שמיר נ' מדינת ישראל** (09.03.09) פסקה 6 (להלן: "**עניין שמיר**").

ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה התומכת לטעמו במתחם הראוי, אך כאמור בשל המורכבות הראייתית בתיק אותה פירט, סבר כי הייתה הצדקה להגעה להסדר החורג מהמתחם תוך שאף נלקחו בחשבון לקיחת האחריות מצידו של הנאשם וחלוף הזמן אל מול עברו הפלילי. עוד הפנה לגורמי הסיכון העולם מתסקיר שירות המבחן שהוגש וכן להתרשמות עורכת חוו"ד להיותו של הנאשם בתחילת ההליך הטיפולי.

באשר לעיקרון הרתעת הרבים, המאשימה סברה, כי נוכח המפורט בכתב האישום המתוקן ביחס למגמה של איראן לגייס סוכנים בישראל, ישנו צורך חיוני בהעברת מסר מרתיע באמצעות בית המשפט הנכבד והפנה בעניין זה אף לפסיקת בית המשפט העליון ב**עניין שמיר** וב**בש"פ 3379/16** מהם ניתן ללמוד על הצורך בהחמרה בענישה.

משכך, עתר ב"כ המאשימה כי בית המשפט יטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל בן 12 חודשים בהתאם להגבלה העונשית אליה התחייבה המאשימה במסגרת הסדר הטעון, לצד ענישה נלווית.

ב"כ הנאשם עתר לקביעת מתחם הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

בטיעוניו הפנה לפגיעה הקלה בערכים החברתיים בנסיבות המקרה דנן – דבר שלא היה נתון במחלוקת. עוד הפנה לנסיבות ביצוע העבירה שהינן קלות. בעניין זה הפנה להעדר תכנון מקדים, להיותו של הנאשם אמנם מבצע יחיד אך כזה שהושפע על ידי אחר בביצוע העבירות וכן לקשר העסקי הלגיטימי שהיה בין הנאשם לח'יידר. כמו כן הפנה לכך שכל הידיעות שהנאשם העביר לא הועילו לאויב וכפי שעולה מכתב האישום המתוקן, בחלקן הידיעות היו כוזבות ובדויות ובחלקן האחר, נלקחו על ידי הנאשם מאתרי חדשות. לטעמו, גם פוטנציאל הנזק לא היה רב והפנה לסעיף 19 לעובדות כתב האישום המתוקן לפיו לנאשם לא הייתה כוונה לפגוע בביטחון המדינה וכי מעשיו של

הנאשם בוצעו על רקע משבר כלכלי אליו נקלע. ב"כ הנאשם הפנה גם לשני המקרים בהם הנאשם התבקש על ידי ח"יידר פעולות יזומות מצדו, אך אלה לא התרחשו ויש להתחשב בכך.

--- סוף עמוד 7 ---

באשר לעברו הפלילי של הנאשם, ב"כ הנאשם טען כי אף אם נדמה כי עברו הפלילי של הנאשם כולל עבירות רבות, הנאשם מעולם לא ריצה מאסר בפועל, מרבית העבירות התיישנו וב- 15 שנים האחרונות הנאשם צבר 2 הרשעות בלבד, שאחת מהן היא בגין עבירת תכנון ובניה לפני כעשור והשניה בגין עבירת אלימות בה הנאשם נדון אחרי האירועים בתיק דנן.

ביחס לנסיבות שאינן נעוצות בעבירה, הפנה בא כוחו להשפעת ביצוע העבירה על הנאשם ביחס לתמידתו כלפי עצמו כלפי סביבתו, כמו הקלון שנלווה לביצוע עבירה ביטחונית. עוד הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, למצבו הבריאותי ומצבו הכלכלי כיום וציין כי הנאשם שירת בצבא בגדס"ר הבדואי, עבר קורסים במסגרת צבאית וזיקתו למדינה ותושביה בולטת ומעלה כי ביצוע העבירות נבעו מתוך קהות חושים ולא מתוך רצון אמיתי לפגוע.

בהתייחס להליך הטיפולי, ב"כ הנאשם שיתף כי הנאשם הגיע להבנה כי "ההצגה הסתיימה" ועליו לחיות באופן התואם את מצבו האמתי ביחס לתחומים השונים בחייו והישגי הטיפול ניכרים מתוך הבנה זו.

על כן ב"כ הנאשם עתר להשית על הנאשם עונש המתכתב עם המאסר אליו עתרה המאשימה בהסדר הטיעון שנרקם מתוך קושי ראייתי, אך בניכוי מעצרו של הנאשם והתחשבות במעצר בו היה הנאשם באיזוק כך, שירצה 9 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות וביקש כי בית המשפט יפנה את הנאשם לממונה על עבודות השירות. ביחס לרכיב הקנס, ב"כ הנאשם הפנה למצבו הכלכלי הקשה.

הנאשם במעמד הדיון שב והביע צער גדול על מעשיו שהגדיר כחמורים מאוד והביע חרטה. יחד עם זאת ראה לנכון לציין, כי הסתבכותו נבעה "מהקשר החברתי עם חברת אסיידה אם לא הייתה החברה הזאת שהיהודים לקחו אותי איתם ושם זה מה שקרה". נוסף על כך, הנאשם תאר את הסבל שעבר יחד עם בני משפחתו ב- 3 שנים האחרונות כתוצאה מהעבירות וציין, כי משתייך למשפחה

ששירתה בצבא כאשר ברגע הכל התהפך. הנאשם ביקש מבית המשפט שיתחשב בסבל שלו, בהודיה שלו, בלקיחת האחריות ובכך שמצטער על מעשיו.

<u>דיון והכרעה</u>

בהתאם להוראת **<u>סעיף 40ג(א)</u>** ל**<u>חוק העונשין</u>**, בקביעת **מתחם העונש ההולם** על בית המשפט להתחשב "**בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**".

הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם כוללים בתוכם את ביטחון המדינה ושלום הציבור.

--- סוף עמוד 8 ---

בית המשפט העליון הבהיר לא אחת, כי יש לנקוט יד קשה כנגד מבצעי עבירות ריגול בכלל שכן אלה חותרות תחת קיומה של מדינת ישראל ופוגעות בביטחונה, ובעבירת מגע עם סוכן חוץ בפרט. כך לדוגמא ב<u>ע"פ 1683/23</u> **מדינת ישראל נ' ראמי שאמי** (25.01.24) (להלן: "**עניין ראמי**") שניתן לאחרונה נקבע:

> **"בצדה של העבירה שבסעיף 114(א) לחוק – מגע עם סוכן חוץ, נקבע עונש של 15 שנות מאסר. היינו מדובר בעבירה הנמנית עם העבירות החמורות בחוק. יש שאף הגדירו אותה "מן החמורות ביותר עלי ספר" (<u>ע"פ 5236/05</u> עמאשה נ' מדינת ישראל, פסקה 25 [פורסם בנבו] (4.3.2009)). המבצע את העבירה פוגע פגיעה קשה בערך המוגן של ביטחון המדינה, המצדיקה לנהוג בו בחומרה (וראו והשוו: <u>ע"פ 6833/14</u> נפאע נ' מדינת ישראל, פסקה פ"ב [פורסם בנבו] (31.8.2015)). זאת גם בשל כך שיש לקחת בחשבון את הסיכון הגבוה הנשקף למדינה ולאזרחיה מעצם המעשה (<u>ע"פ 6356/16</u> כנג'ו נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (11.12.2016); וראו עוד: <u>ע"פ 4143/17</u> עאבד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (13.8.2018); <u>ע"פ 3667/13</u> ח'טיב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (14.10.2014))".**

בעניין זה יפים אף דברי בית המשפט **בעניין שמיר** שלצערי לא נס ליחם גם כיום:

> **"מדינת ישראל נתונה להתקפות-בכוח ותדיר אף בפועל, מצד גורמי אויב שונים. מגע עם סוכן חוץ (עבירה בהתאם לסעיף 114 לחוק) ועבירות דומות, מחייבות ענישה הולמת, כפי שנקבע בפסיקה:**
> **'אכן, בימים אלה בהם נעשה מאמץ עילאי להבטיח את שלומם של אזרחי המדינה כולם מפני אלה המבקשים לפגוע בהם, קיימת חשיבות בענישה מרתיעה שתביא למשיכת היד מעיסוק בכל פעילות שיש בה להקל או לסייע לפעילותם של ארגוני הטרור" (ע"פ 10680/14 מדינת ישראל נ' כנעאנה (לא פורסם, 10.11.06), מפי השופטת ע' ארבל).**
>
> **הדברים נאמרו לגבי ארגוני טרור, ומובן שהם יפים גם ביחס למי שיוצר מגע עם סוכן חוץ [...]"** (שם, פסקה 6).

ואדגיש כי העונש שקבע המחוקק לצד העבירות לא נועד להגדיר אך ורק את גבולה העליון של סמכות הענישה, אלא מבטא את עמדתו הערכית של המחוקק ביחס לחומרת העבירות. ביחס לעבירת מגע עם סוכן חוץ לפי **סעיף 114(א)**, קבע המחוקק עונש מרבי של 15 שנות מאסר, ובעבירת מסירת מידע לאויב **לפי סעיף 111 (חלופה ראשונה) לחוק**, 10 שנות מאסר – ברי כי בכך הביע המחוקק את דעתו בדבר מידת החומרה שיש בעבירות אלה [ראו: **ע"פ 2722/23 מדינת ישראל נגד פלוני** (9.5.23); **ע"פ 147/21 מדינת ישראל נ' ביטון** (14.02.21); **ע"פ 2352/19 דנילוב נ' מדינת ישאל** (15.10.19)].

---סוף עמוד 9---

. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים**, בשים לב לרמות החומרה השונות בעבירות דומות לאלה שמואשם הנאשם שלפניי, היא איננה משמעותית, שכן הנאשם לא ביצע את העבירות מתוך כוונה לפגוע בביטחון המדינה והמידע שעבר לא היה כזה שפגע בפועל בביטחונה. עם זאת, לא ניתן להתעלם מעובדת היותו של הנאשם אזרח המדינה, דבר המאפשר לו חופש תנועה בתוך ישראל ומהווה יתרון חשוב שהוא בגדר "נכס" לארגוני הטרור [ראו דברים שאמר בית המשפט העליון **בפס"ד פלוני** שיפורטו בהמשך], לצד פוטנציאל הנזק הקיים בעבירות אלה.

מדיניות הענישה הנוהגת

בטרם הפנייה לפסיקה נוהגת אציין את הידוע לכל ולפיו הפסיקה הנוהגת מהווה פרמטר אחד מתוך מספר פרמטרים שהתווה המחוקק לבתי המשפט בקבעם את מתחם העונש ההולם וכי **"מלאכת**

הענישה לעולם אינה מתמטית, ועליה להיגזר מנסיבותיו הקונקרטיות של כל מקרה לגופו" [ראו: **ע"פ 4232/20 פלוני נגד מדינת ישראל (12/11/20)** (פסקה 9)].

ודוק, בהבניית שיקול הדעת, אין כוונה לערוך ממוצע חשבוני של טווחי ענישה נוהגים ואל לו לבית המשפט להיות כבול לרמת הענישה הנהוגה אם סבור שיש מקום לשנותה, או מקום שבו נסיבותיו של התיק הנדון מצדיקות קביעתו של מתחם עונש שאינו עולה בהכרח בקנה אחד עם הענישה הנוהגת [ראו: **ע"פ 4910/16 אבני נ' מדינת ישראל** (5.4.17) (פסקה 7 לפסק דינה של כב' השופטת חיות, כתוארה אז)].

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי בתי המשפט שוקלים פרמטרים שונים, בהם את התכנון שקדם לעבירה, משך הקשר עם אותו סוכן חוץ, התקופה בה העבירות בוצעו בהקשר הביטחוני מדיני, אופי הידיעות שהועברו לאויב והיקפן, רמת התחכום, הנזק שנגרם והנזק הפוטנציאלי, אך ככלל בעבירות מהסוג עליהן נותן הנאשם את הדין נוהגים בתי המשפט להחמיר בענישה ולהטיל עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח.

ומכאן לפסיקה הנוהגת:

בעניין ראמי, אף שהעבירות בהן הורשע המשיב היו חמורות מאלה שלפניי, ומשכך לא ניתן ללמוד מהן על מדיניות הענישה הנוהגת, מצאתי להביאו שכן בית המשפט העליון בקבלו את ערעור המדינה על קולת העונש שנגזר קבע **ביחס לעבירת מגע עם סוכן חוץ לפי סעיף 114(א) לחוק** שהיא עבירה מין החמורות שבחוק ומחייבת ענישה הולמת ובכך למעשה התווה מדיניות ענישה המחייבת התייחסות קפדנית יותר לעבירה זו. כל זאת, בשים לב לאיומים השונים הקיימים על מדינת ישראל ומאיימים על קיומה ולמגמה של גורמי המודיעין באיראן בשנים האחרונות לגייס סוכנים בישראל כחלק מטרותיה הברורות כנגד המדינה.

--- סוף עמוד 10 ---

ב**ע"פ 3417/10 מדינת ישראל נ' פלוני** (31.01.11) הגם שריבוי העבירות מקנה למקרה זה חומרה מיוחדת, התייחסות בית המשפט העליון לעבירת מסירת מידע לאויב וקביעותיו ביחס אליה, מתאימות ויפות אף למקרה שלפניי. בפסק דין זה התקבל ערעור המדינה על קולת עונשו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו ב-18 עבירות של מסירת ידיעה לאויב. הנאשם תושב ישראל, יצר קשר עם אתר אינטרנט של ארגון חיזבאללה והציע את שירותיו בתרגום מאמרים מעברית או מאנגלית לערבית. הוא נענה בחיוב ותרגם מאמרים שנשלחו אליו. בהמשך הוצע לו לקיים מפגש עם נציג מטעם האתר אך הוא סרב. בהמשך כאשר הוא נסע לסוריה עם משפחתו, נשלח לחדרו דיסק וסכום כסף לא משמעותי (150 דינר). כששב לישראל קיבל הודעה כי על הדיסק יש תוכנת הצפנה והוא

התבקש לשלוח מידע על בסיסים צבאיים, מתקני חשמל ועל אנשים בעלי תפקידים ביטחוניים וכאלה שיהיו מוכנים להעביר מידע תמורת כסף. במשך חודש העביר הנאשם מידע אודות בסיסי צבא ואודות אזרחים ישראליים. נקבע כי חלק מהמידע שמסר היה בדוי, חלקו סתמי וכי הנזק שנגרם אינו גדול. על הנאשם בעל רקע נורמטיבי ששירות המבחן התרשם כי הוא בעל נטייה מניפולטיבית והמליץ על ענישה מחדדת גבולות, נגזרו 3 שנות מאסר בפועל לצד 12 חודשים מאסר על תנאי. **בית המשפט העליון, כאמור, קיבל את הערעור על קולת העונש והחמיר את עונשו ל- 4.5 שנות מאסר בפועל** תוך שקבע כך: "**...שני היבטים של חומרה נודעים לפעילותו של המערער. הראשון הינו כי מדובר בתושב ישראל המחזיק תעודת זהות ישראלית, דבר המאפשר לו חופש תנועה בתוך ישראל ומהווה יתרון חשוב שהוא בגדר "נכס" לארגוני הטרור. ההיבט השני נוגע לכך שיצירת קשר עם גורמים עוינים לישראל הפכה פשוטה יחסית בעידן האינטרנט ומקלה על אלה החפצים לפעול נגד המדינה. היבטים אלה, שלדאבוני חוזרים ומופיעים ביותר ויותר תיקים, מחייבים העברת מסר ברור ונחרץ כי סיוע לגורמים עוינים לישראל יתבע ממבצעיו מחיר עונשי כבד ...** ".

ב[ע"פ 6356/16] **כנג'ו נ' מדינת ישראל** (11.12.16) שהוגש על ידי המאשימה, נדחה ערעור שהוגש על חומרת העונש שהוטל על המערערת שהורשעה על יסוד הודאתה בעבירות **ניסיון ליציאה שלא כדין ומגע עם סוכן חוץ**. המערערת יצרה קשר באמצעות הרשת החברתית 'פייסבוק' עם אדם התומך בדאע"ש ובקשה את סיועו כדי לצאת לסוריה ולחיות שם כדי להצטרף לארגון דאע"ש ולפעול בו. לצורך מימון הנסיעה, המערערת פנתה לאביה ובקשה שיצטרף, משזה הסכים, השניים רכשו כרטיסי טיסה לטורקיה ויצאו מישראל בכדי להגיע לסוריה. בשלב כלשהו החליט אביה כי חוזר לישראל והמערערת המשיכה בתכניתה, אך נתפסה בדרכה לעבור את הגבול. בשים לב לתכנון והתחכום בביצוע העבירות **נקבע מתחם שינוע בין 22-36 חודשי מאסר בפועל.** על המערערת, שהודתה בהזדמנות הראשונה, נעדרת עבר פלילי, אמא לילדים קטנים (כאשר משפחתה לא ידעה על התנהלותה ועתידה להיות מושפעת מהעונש) **נגזרו 22 חודשי מאסר בפועל ; 12 חודשי מאסר מותנה וקנס בסך 30,000** ₪. בית המשפט העליון קבע שהגם שתכניתה של המערערת לא יצאה לפועל, העבירות בהן הורשעה מחייבות ענישה משמעותית הכוללת רכיב מאסר לא מבוטל שישקף בין היתר את פוטנציאל הנזק שהיה טמון במעשיה.

--- סוף עמוד 11 ---

בתפ"ח [52144-03-20] **מדינת ישראל נ' מאי בת- מסארוה** (01.12.21) הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בעבירות **מגע עם סוכן חוץ ומסירת מידע לאויב (חלופה ראשונה)** במסגרתן נענתה לפניית פעיל חיזבאללה בלבנון ובמשך תקופה צילמה והעבירה לו צילומים של כלי רכב צבאיים, גדר המערכת באזור ראש הנקרה, נקודת תצפית בסטלה מריס, נמל חיפה, בסיס חצרים, מערכת כיפת ברזל ואזור מעבר ארז. כמו כן, בעקבות תקרית צבאית במעורבות חיזבאללה בגבול הצפון, העבירה

הנאשמת, לבקשת פעיל החיזבאללה, תצלומים מזמן אמת של בית החולים רמב"ם. בנוסף, לבקשת המפעיל השתתפה בהרצאה של עיתונאי ישראלי בנושא חיזבאללה ושאלה את המרצה "האם יש סיכוי למלחמה בין חיזבאללה לישראל?" הקליטה את השאלה והתשובה ושלחה לו את תוכנן. כאשר ביקש ממנה הפעיל לצלם בסיס צבאי שלדבריו מצוי בתל אביב, הנאשמת לא נענתה לבקשתו. שם, בדומה למקרה שלפניי נטען על ידי ההגנה כי המעשים לא נעשו במטרה לפגוע בביטחון המדינה ותצלומים דומים ניתן למצוא באינטרנט. בשל ריבוי המעשים נקבע כי הפגיעה בערכים המוגנים היא **ברף בינוני** ונקבע **מתחם עונש הולם שינוע בין 2.5-5 שנות מאסר**. על הנאשמת נעדרת עבר פלילי, בת 27, שלקחה אחריות חלקית על העבירה ושירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית בעניינה **נגזרו 30 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה.**

ב[תפ"ח 2060-01-19](#) **מדינת ישראל נ' סרחאן** (09.01.2022) הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת **שני אישומים:** באישום הראשון, **בעבירת מגע עם סוכן חוץ** שלגביה **נקבע מתחם עונש בין 12 ל-30 חודשי מאסר** ובאישום השני, בעבירות הסתה לטרור וגילוי הזדהות עם ארגון טרור, שלגביהן נקבע מתחם עונש בין 5 ל-18 חודשי מאסר. על הנאשם בן 67 נעדר הרשעות קודמות **נגזרו 13 חודשי מאסר בפועל ועונשי מאסר מותנה.**

ב[תפ"ח (ב"ש) 16972-02-16](#) **מדינת ישראל נ' מוחמד אלאעסם** (14.09.17) הורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון **בעבירה של מגע עם סוכן חוץ**. הנאשם יצר קשר באמצעות האינטרנט עם תושב טוניס בשם אבו סעיד המשתייך לזרם הסלפייה ג'האדייה, שאמר לנאשם כי הוא מעוניין לבוא לישראל ולהיפגש אתו כדי שיוכל להטיף לג'יהאד נגד יהודים בישראל והנאשם הסכים. בהמשך, השניים החליטו להקים חוליה צבאית שתפעל ברצועת עזה ומטרתה לבצע פיגועים ולהילחם בצה"ל, והם שוחחו על כך. תכניתם לא יצאה לפועל לאחר שהנאשם מחק את ההתכתבויות עם אבו סעיד מאחר והבין שטעה ומאחר וחשש שהוא תחת מעקב של הרשויות. **נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 20 ל-36 חודשי מאסר**, והנאשם, צעיר נעדר עבר פלילי שלקח אחריות על מעשיו, נדון ל **24 חודשי מאסר בפועל**.

ב[תפ"ח 49136-07-14](#) **מדינת ישראל נ' סלאח ברקאת** (08.06.15) שהוגש על ידי ההגנה, הנאשם הורשע על פי הודאתו בשלושה אישומים: **באישום הראשון, חברות בארגון טרור משך 4 שנים; באישום השני, מגע עם סוכן חוץ ובאישום השלישי, סיוע לנשיאת נשק.** על פי האישום השני הנוגע לעבירת מגע עם סוכן חוץ, מנהיג חמאס ברמאללה יצר קשר עם הנאשם וקבע להיפגש עימו בנוגע לעניין הנוגע ללימודיו באוניברסיטה. השניים נפגשו והנאשם נשאל האם מכיר את מג'די המשמש כאיש

--- סוף עמוד 12 ---

קשר למפקדת חמאס בחו"ל והנאשם השיב בחיוב. הנאשם התבקש לסייע ולהעביר כספים מירדן לישראל על מנת להחיות את פעילות החמאס אך הנאשם התחמק מכך ובהמשך הפגישה התבקש הנאשם להיפגש עם מג'די בירדן להעביר אליו בע"פ מידע חשוב לפיו "החמאס זקוק לכסף על מנת

להמשיך בפעילותו״ ונמסר לנאשם מספר הטלפון של מג׳די. הנאשם יצר קשר עם מג׳די והשניים קבעו להיפגש בירדן. הנאשם נפגש עם מג׳די בירדן ומסר לו את הדברים שהתבקש. בית המשפט קבע **באישום השני מתחם עונש שינוע בין 6-20 חודשי מאסר בפועל.** בעניינו של הנאשם שהוא בעל עבר פלילי מתחום עבירות הביטחון, ששירות המבחן העריך כי נסיבותיו מעידות על סיכון רב להישנות עבירות **סבר בית המשפט כי לכתחילה העונש הראוי להטיל בגין עבירת מגע עם סוכן חוץ בלבד הוא 15 חודשי מאסר** אך **מאחר והייתה הסכמה לחפיפת חלק מהעונשים** בית המשפט הפחית את העונש הכולל בגין 3 האישומים **וגזר 32 חודשי מאסר בפועל לצד מאסרים מותנים.** להשלמת התמונה אציין כי ב**ע״פ 6040/15**, בהמלצת בית המשפט העליון, חזר בו המערער מערעורו על חומרת העונש בתיק זה.

<u>נסיבות ביצוע העבירה</u>

במסגרת **נסיבות ביצוע העבירה** יש לקחת בחשבון שהנאשם הוא **המבצע היחיד** של העבירה וכי חלקו בביצועה **משמעותי** אף אם זו בוצעה בהשפעה מסוימת של אחר עליו.

כאמור, ה**סיבה שהובילה את הנאשם** לביצוע העבירות היא משבר כלכלי אליו נקלע ורצונו לקבל תמורה כספית למידע. ודוק, אין באמור כדי להפחית באופן משמעותי מחומרת מעשיו, זאת לאור משך הזמן בו הקשר נשמר בין הנאשם לח׳יידר – גם לאחר שהתבררה לנאשם זהותו של ח׳יידר, וכן לאור מהות הקשר ונכונות הנאשם ליתן עוד ועוד מידע אודות מדינת ישראל, צה״ל וגורמים בכירים בממשלה – כל אלה המעידים על **פוטנציאל הנזק** הטמון בביצוע עבירות אלה.

לא נעלמו מעיניי טענות ההגנה לפיהן הנאשם נמנע מלעשות פעולות יזומות של ממש כפי שעולה בסעיפים 11 ו-14 לכתב האישום המתוקן. ובכן, ביחס לסעיף 11, בשים לב לסיפא של העובדה לא ניתן להסיק דווקא את המסקנה אותה הסיק ב״כ הנאשם. ביחס לסעיף 14 הגם שהעובדה כי הנאשם לא עשה את אשר הבטיח לח׳יידר מקהה מחומרת המעשה, זו איננה מעלימה את היענותו לבקשות ח׳יידר כדי להמשיך ולקיים את הקשר עימו.

ביחס למידע שהעביר הנאשם לאותו ח׳יידר, נראה שלמרות היותו ברף חומרה שאינו גבוה במיוחד, אין להתעלם מכך שאף אם המידע שהועבר על ידי הנאשם לא היה ברמת ביטחונית גבוהה או מבלי שבכוונתו היה לפגוע בביטחון המדינה, כפי שהובהר על ידי בית המשפט העליון, גם מידע שבעיני הדיוטות ייחשב חסר ערך אולם הצלבתו עם מידע המתקבל ממקורות אחרים, יש בו כדי לסייע לאויב לבצע הערכות מצב עדכניות וממילא לפגוע במדינת ישראל [ראו למשל **ע״פ 2402/09 מדינת ישראל נ׳ פלוני** (10.06.09)].

--- סוף עמוד 13 ---

נוסף לאלה, יש ליתן משקל לנזק הפוטנציאלי שיכול היה להיגרם ממעשיי הנאשם כפי שדברים לידי ביטוי בדברי בית המשפט העליון ב**ע"פ 3417/10 מדינת ישראל נ' פלוני** (31.01.11):

> **"שיקול מרכזי שהוצג לקולא וזכה למשקל גם על-ידי בית המשפט המחוזי הוא כי בפועל לא נגרם נזק רב כתוצאה ממעשיו של המערער, שכן חלק קטן של המידע שהעביר היה בדוי וחלק מהמידע לא כלל אלא מידע סתמי ודל. אודה כי מתקשה אני לקבל את הצגת מעשיו של המערער כהסתבכות תמימה מתוך יצר של הרפתקנות ועל כן גם איני סבורה כי נכון היה ליתן לשיקול זה משקל של ממש ... הגם שאין ספק כי לו היה מדובר במידע שיש לו ערך ביטחוני גבוה היה הדבר מהווה נסיבה לחומרא, ספק בעיני האם יש לגזור מסקנה הפוכה באשר למידע שערכו אינו רב. שכן, לא אחת אותו אדם המתבקש לספק את המידע נעדר הכלים לדעת מה ערכו של המידע בעבור מפעיליו ומשכך מסקנה שבדיעבד בדבר ערכו הדל של המידע אינה משנה במהותה מכוונתו של הנאשם בעת איסוף המידע והעברתו לספק מידע לאויב. בנוסף, העיקר הוא בעצם עשיית מעשה שאותו אדם יודע כי נועד לשרת את אויבי המדינה... בנוסף, העובדה שחלק מהראיות הינן בדויות מתיישבת דווקא עם ניסיון לשמר את הקשר עם הארגון ולהשביע את רצון מפעילו, יהא המניע לכך אשר יהא, על-ידי שהמערער מציג עצמו כמי שבתוך כחודש שלח מספר ידיעות ..."**
> (הדגשות שלי ט.ל.ש).

לאור האמור אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בגין מכלול מעשיו של הנאשם נע בין 20-40 חודשי מאסר בפועל.

. עינינו הרואות כי העתירה העונשית של המאשימה במסגרת הסדר הטיעון מהווה חריגה משמעותית לקולה, שבהעדר הסדר הטיעון והשיקול הראייתי העומד בבסיסו – לא היה מקום לחריגה זו.

כידוע, חריגה לקולה בהתאם להוראת **סעיף 40ד לחוק** יכולה לנבוע משיקולי שיקום. במקרה דנן, לאור גורמי הסיכון הרבים שפורטו בהרחבה לעיל בתסקיר שירות המבחן, הגם שאלה ציינו את השינוי שחל בלקיחת האחריות והבעת המוטיבציה של הנאשם לעריכת שינוי, בהינתן העובדה כי אפילו חוות הדעת מטעם ההגנה העריכה כי הנאשם מצוי אך בראשיתו של הליך טיפול, אין לקבוע כי הנאשם השתקם או כי יש בשלב זה אינדיקציה ממשית כי הנאשם ישתקם. משכך, מלכתחילה אין כל

מקום לחריגה כשלהי ממתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם – בוודאי לא כזו שיש בי כדי להימנע מהטלת עונש מאסר בפועל.

זאת ועוד, הימנעות מהטלת עונש מאסר בפועל, בנסיבות המקרה דנן אין בהם כדי ליתן מענה הולם לעקרון המנחה בענישה שנקבע **בסעיף 40ב לחוק העונשין - "קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו"**.

.

--- סוף עמוד 14 ---

נוסף על כך, אינני מתעלמת מהיות הנאשם יליד 1974 אב ל- 21 ילדים, כאשר אחד מהם בעל מוגבלות כפי שעלה מהמסמכים הרפואיים שהוגשו **(נ/3)** וברור כי הטלת מאסר בפועל תשפיע עליהם כפי שמעצרו השפיע ופגע בין היתר, בשמה של המשפחה, חינוך ילדיו של הנאשם ומצבה הכלכלי. עם זאת, לאור עברו הפלילי של הנאשם (שלכל הפחות הורשע לאחרונה בגין עבירת אלימות ונדון לעונש מאסר בגינה), לקיחת האחריות מצדו שבמעמד הטיעונים לעונש נראתה כחלקית בלבד לאור ניסיונו להטיל האחריות על אחרים, ובשים לב לגורמי הסיכון שעדיין מתקיימים בעניינו של הנאשם, נדמה כי העמדה העונשית של המאשימה היא גם כך עמדה מקלה במיוחד שאילולא הסדר הטיעון שנעוץ אף בשיקולים ראייתיים - מסופקני אם היה מקום לקבלה.

<u>הרתעת הרבים</u>

. שיקול נוסף שעל בית המשפט לשקול

בבואו לגזור הדין על נאשם, הוא שיקול הרתעת הרבים. לאחרונה נצפית מגמה ברורה מצד גורמים עוינים והעומדת בראשם – איראן, לנסות לגייס סוכנים בישראל אשר יעבירו לה מידע ביטחוני לטובת מטרתה המוצהרת והיא, פגיעה במדינת ישראל ובאזרחיה.

זאת ועוד, הגם שמעשיו של הנאשם בוצעו לפני מספר שנים לא ניתן להתעלם ממצבה הביטחוני של המדינה כיום. התמודדות עם תופעה פסולה ומסוכנת זו מקבלת משנה תוקף במיוחד על רקע מלחמת "חרבות ברזל" בה מדינת ישראל מצויה כיום וחייבת לבוא לידי ביטוי אף בענישה מרתיעה. זאת, הן על מנת להרתיע עבריינים פוטנציאליים מביצוע עבירות דומות, והן על מנת לבטא את סלידת החברה ממעשים אלה באמצעות הטלת עונש הולם. לפיכך, בעבירות מסוג זה, כפי שפורט לעיל, כבר קבע בית

המשפט העליון בהחלטות רבות כי יש להחמיר בענישה בשל שיקול **הרתעת הרבים** [ראו: **עניין ראמי**].

סוף דבר, בשוקלי את כלל השיקולים

במקרה דנן, לא מצאתי כי ניתן להימנע מעונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח. גם כך, עתירת המאשימה לעונש מאסר בן 12 חודשים בלבד מהווה חריגה משמעותית לקולה ממתחם העונש ההולם וזו לוקחת בחשבון את הקושי הראייתי שהתברר במהלך שמיעת הראיות בתיק. ודוק, אין לשכוח כי על אף אותו קושי ראייתי, בסופו של יום, כתב האישום גם לאחר תיקונו מצדיק מלכתחילה ענישה מחמירה בהרבה מזו אליו עתרה המאשימה.

באשר לקביעת גובה הקנס – אשקול מחד

גיסא את הצורך בהרתעת היחיד והרבים במקרה דנן והצורך באיזון עונש המאסר הקצר עם קנס משמעותי ומאידך גיסא אשקול את מצבו האישי והכלכלי של הנאשם.

--- סוף עמוד 15 ---

<u>אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:</u>

א. 12 חודשי מאסר בפועל, מהם ינוכו ימי מעצרו.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום השחרור שהנאשם לא יעבור שוב עבירה לפי סימן ד' לפרק ז' לחוק העונשין.

ג. **הנאשם ישלם קנס בסך 15,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורת הקנס. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים. תשלום ראשון תוך 90 יום מהיום.**

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

ניתן היום, ג' ניסן תשפ"ד, 11 אפריל 2024, במעמד הצדדים.

טל לחיאני שהם 54678313

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן

תפ (ב"ש) 24413-07-21 מדינת ישראל נ' יעקב אבואלגיעאן

www.nevo.co.il